

ХОРИЗОНТИ **НОВИ**

✧ лист Економско-трговинске школе ✧

Година I Пожаревац, мај 2006. године, број 1

РЕЧ УРЕДНИКА

Сагледајмо нове хоризонте

Рађа се пред вама нови школски лист, у мукама а са радошћу и надом да ће трајати и оправдати очекивања. Иако насловом настављамо традицију школског листа из седамдесетих година, верујемо да ће се у овом тренутку пред вама отворити потпуно нови хоризонти савремених школских активности, интересовања, могућности и успеха.

Да ли је идеја о покретању листа зачета у ђачком парламенту, школској управи или ту негде међу нама, тога се више нико не сећа. Одмах се јавила и идеја да лист излази за Дан школе, а потрудићемо се да то постане пракса. Циљ овог листа је да представи сва значајнија дешавања у школи у току претходне школске године. Како је ова година била плодносна и бурна, извињавамо се ако је нека информација промакла. Трудили смо се да издвојимо оно што је репрезентативно, корисно и занимљиво. Успешне су нам екскурзије, још успешнији смо на такмичењима, имамо талентоване и амбициозне ученике, имамо неке савремене техничке могућности, трудимо се да сазнамо и пратимо све што је актуелно и корисно за унапређење наставе, и зато смо морали о свему томе да проговоримо, да отворимо Нове хоризонте.

Свака генерација има своје хоризонте жеља, интересовања и амбиција и зато се надамо да ће баш Нови хоризонти бити трајни изазов свим будућим генерацијама да и њихова звезда у њима засветли.

Овако смо изгледали некада

Директор: Лука Шешум

Редакција: Гордана Вучковић, Лидија Лекић, Бранка Томић, Весна Цино, Виолета Милановић, Мирјана Радиновић, Бранка Дашић, Радмила Степић, Милица Јовановић, Сања Радојковић, Дејан Стојимировић

Главни и одговорни уредник: Драгана Стојадиновић

Дизајн и припрема за штампу: Лидија Лекић

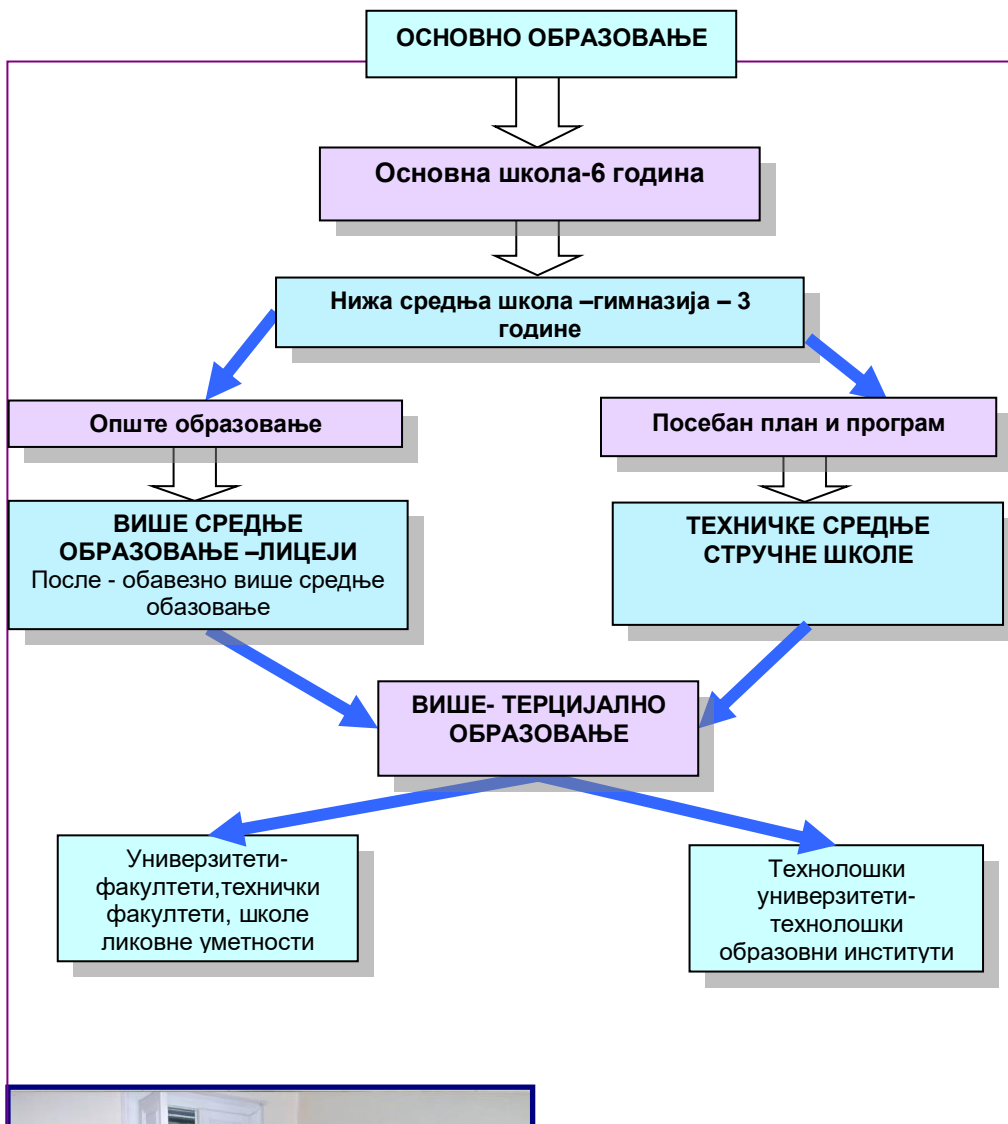
Штампа: СЗР „Ситограф“

Тираж: 1000

ПОСЕТА ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА ИЗ ПРИЈАТЕЉСКОГ ГРАДА ЈАЊИНА

У сарадњи Друштва српско-грчког пријатељства и Скупштине општине Пожаревац од 23-25. фебруара 2006. године, Пожаревац су посетили просветни радници из града Јањине у Грчкој. Том приликом Економско-трговинску школу је посетила петочлана делегација директора гимназије и лицеја. Приликом сурета размењена су искуства о систему васпитања и образовања у Грчкој и Србији. Уочене су битне разлике између ова два система школовања које се састоје у самој организацији рада школа, у начину извођења наставе и изучавању појединих наставних предмета.

СИСТЕМ ОБРАЗОВАЊА У ГРЧКОЈ

Образовање у Грчкој је дуго времена карактерисала потреба за општим и универзитетским образовањем. Млади су показивали веома мало интересовања за стручно образовање. Ситуација је слична и данас упркос напорима државе да се стручно образовање промовише у смислу појачане потребе за таквом радном снагом. Међутим, ученици и даље уписују средње стручне школе само када немају бољи избор, иако сва истраживања тржишта указују на чињеницу да се свршени ученици средњих стручних школа у огромном броју случајева запошљавају неупоредиво пре него ученици из школа које покривају опште образовање (гимназије).

Грчка држава данас много улаже и бави се питањима запошљавања и тржишта рада, што је општи тренд и у осталим државама Европске Уније. Главни циљ у том настојању је промоција образовања у циљу побољшавања људских ресурса и запошљавања

људи, нарочито младих. Иза свих ових напора државе стоји релевантни документи као што су упутства, меморандуми или иницијативе из ЕУ, а иза мера које се спроводе стоје одговарајуће смернице и фондови финансирања који такође долазе из Европске Уније.

Грчка делегација је приметила да су код нас школе са великим бројем ученика, ради се у две смене, док њихове школе имају 150-250 ученика и ради се у једној смени. Гости су упознати са организацијом и начином рада средњих стручних школа код нас.

По обављеном разговору гости су обишли објекте у којима се изводи теоријска и практичн настава за занимања која постоје у нашој школи. Своје одушевљење опремом и кабинетима нису могли да сакрију и све су желели да овековече фото записом. Растали смо се са искреном жељом да се сарадња настави нашом посетом њиховом граду.

**Директор Школе
Лука Шешум, професор**

ОНИ СУ СЕ ТАКМИЧИЛИ

Стара пословица каже: „Све оно што немаш позајми од себе.“ У веку учења, знања, великих и брзих промена, у време увелих духовних цветова, наша школа постаје огромни терен духа, расадник нових идеја, путоказа за даља образовања у будућности, као и сазнања да се „пут остварује у ходу“. Свест и савест су одлике људске практичне креативне делатности. Креативна личност се постаје интуицијом, осећањем за смисао, разумевањем као и располагањем мноштвом података. Могућност продубљивања и проширивања људске спознаје омогућила су им: школска, општинска, окружна, регионална и републичка такмичења

На такмичењима 2005/06. године следећи ученици су освојили награде:

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

1. **Рајковић Ивана** IVe₂, основи економије, **I место**; (проф. **Емина Стојановић**)
2. **Стојимировић Дејан** IVe₃, пословна информатика, **I место**; (проф. **Лидија Лекић**)
3. **Вукмировић Ђорђе, Коцић Ненад, Добросављевић Драган**, IIc, финална обрада дрвета, **I место** -екипно; (проф. **Љубиша Радовановић** и **Велиша Стевановић**)
4. **Илић Марио** IVe₁, пословна економија, **III место**; (проф. **Анђелка Стојићевић**)
5. **Илић Сузана IIIт₃, Стевановић Сања IIIт₄**, трговинско пословање, **III место** -екипно; (проф. **Слободанка Цветић**)

На Републичко такмичење су се пласирали:

1. **Илић Ненад** IVe₃ – такмичење рецитатора; (проф. **Весна Џино**)
2. **Стојковић Милица** IIIe₁ – историја; (проф. **Милена Стефановић**)
3. **Икач Саша** It₄ – крос РТС (проф. **Весна Ристић**)
4. **Стаменковић Слободан** IIc – крос РТС (проф. **Весна Ристић**)
5. **Стаменов Ивана** IIIe₁ - крос РТС (проф. **Весна Ристић**)
6. **Богуновић Сања** IVт₁ - крос РТС (проф. **Весна Ристић**)
7. **Адамовић Тихана** IVт₁ - крос РТС (проф. **Весна Ристић**)
8. **Женска кошаркашка репрезентација** – проф. **Ражнатовић Предраг**

РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ из српског језика и књижевности

(проф. **Драгана Стојадиновић**)

1. Јовановић Милица IIIe ₁ , I место;	2. Јовић Биљана IIIe ₁ , II место;
3. Рајковић Сања IIIe ₁ , II место;	4. Ђурић Иван IIIe ₃ , II место.

Сви ученици су се пласирали на Републичко такмичење.

На републичком такмичењу учествовали су: Стевић Милош IIc, столарске струке; Пауновић Дејана и Павличевић Маринела IIIу₂, куварство са практичном наставом (12 место) и Милосављевић Ненад IIIу₁, куварство са практичном наставом (11 место). **На регионалном такмичењу** из енглеског језика учествовала је Анастасов Александра IVe₂.

СПОРТСКИ УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА

	РУКОМЕТ Ристић Весна	КОШАРКА Ражнатовић Предраг	ОДБОЈКА Јовановић Добрица	КРОС РТС Ристић Весна	СТОНИ ТЕНИС Јовановић Добрица
Дечаци	III место на општинском такмичењу	II место на општинском такмичењу	II место на општинском такмичењу	- Икач Саша, II место (800м) - Стаменковић Слободан, II место (800м)	-I место на регионалном такмичењу
Девојчице	II место на општинском такмичењу	-I место на општинском такмичењу -I место на међуопштинском такмичењу	II место на општинском такмичењу	Стаменов Ивана – I место (600м) Богуновић Сања – I место (600м) Адамовић Тихана – II место (600м)	

ПРВА У СРБИЈИ - Ивана Рајковић

Републичко такмичење из основа економије је одржано 8. априла ове године у Ужицу. Економска школа из Ужица показала се као диван домаћин, приредивши пријем свим такмичарима и њиховим професорима, у петак, 7. априла. Како је израда тестова била планирана тек за суботу, 8. април, сви такмичари су имали довољно времена да се упознају, друже и забораве на трему пред такмичење.

На такмичењу је учествовало 47 ученика из 47 економских школа из различитих градова. Тест је саставио проф. др. Бранко Медојевић са Економског факултета у Београду. Састојао се из 30 питања и носио је 50 поена. Израда теста трајала је 2 сата. Разлике у поенима одредиле су најбоље међу најбољима, а сви такмичари су имали исти циљ: освајање једног од прва три места, које аутоматски доноси максималан број поена на пријемном испиту из изборног предмета.

Са поносом могу да кажем, да се вишенедељни рад уз помоћ професорке Емине Стојановић, у мом случају исплатио и донео ми прво место на овом такмичењу. Поред неизмерне радости због освајања прве награде и ослобођења од полагања пријемног испита, не могу да не поменем занимљиве вршњаке које сам упознала, са којима сам разменила искуства и провела два незаборавна дана и које ћу сигуно срести већ у јуну пред вратима Економског факултета.

Ивана Рајковић, IVe2

ПОРТРЕТ ПОБЕДНИКА – Дејан Стојимировић

Ове године наш ученик освојио је 1. место на Републичком такмичењу из пословне информатике. То је Дејан Стојимировић, ученик IVe3. Дејан се још од првог разреда показао као амбициозан ученик који са великим интересовањем прилази скоро сваком предмету који се у школи изучава. Још тада је изузетно заволео рад на рачунару и одлучио да информатика постане његово професионално опредељење. План му је да студира информационе системе и технологије на Факултету организационих наука.

У мају ове године, са својом професорком информатике и разредним старешином Лидијом Лекић, пошао је у Београд, где се у Другој економској школи одржавала Републичко такмичење из пословне информатике. Био је пријатно изненађен што је такмичењу присуствовао и задатке израдио професор Никола Клем, аутор уџбеника за Рачунарство и информатику из кога је Дејан учио.

Тест који су такмичари решавали састојао се из 3 дела: теоријска питања (30 поена), компјутерска обрада текста (20 поена) и израда базе података у Access-у (50 поена). Од 37 такмичара Дејан је освојио највише поена из сваког појединачног дела теста. Као награду добио је DVD плејер, чек од 5.000 дин. за куповину у бутику BN Boss, ваучер Сезампро за коришћење Интернета, као и могућност олакшаног уписа на многе факултете.

Дејан је омиљен међу друговима и професорима и увек је расположен да свакоме помогне. Такође је ту кад год устреба помоћ било ком професору везано за коришћење компјутера. Разуме се да је активно учествовао и у изради овог школског часописа.

Лидија Лекић, професор

МАЈСТОРИ СВОГ ЗАНАТА

Од 14. до 16. априла 2006. године, нашу школу су на 10. Републичком такмичењу дрвопрерађивачких школа у Београду представљали и ученици столарске струке. Као и претходних година остварили су запажене успехе.

Љубиша Радовановић, професор

Искрено се надамо да ће и друге генерације ученика постићи овакве или боље резултате. Можда ће ови ученици једног дана постати врсни економисти, информатичари, историчари, књижевници, инжењери, градитељи...

САЈАМ ВИРТУЕЛНИХ ПРЕДУЗЕЋА

У сарадњи са невладином организацијом ГТЗ из Немачке, Министарство просвете и спорта Србије је започело програм реформе наставних садржаја у економским школама. У оквиру наставних планова и програма за нова занимања посебно интересантно је увођење предмета „рад у бироу“, који повезује теоријска знања стечена из стручних предмета са практичним радом. Осмишљен као интерактиван рад у савремено опремљеном бироу (компјутери, програми за обраду података, штампачи, видео-бим), ученици са професором оснивају **виртуелно предузеће** у оквиру кога реализују радне задатке, баш као да предузеће уистину послује. Саставља се потребна документација, води се евиденција послова, издају налози за плаћање, прате информациони токови и анализирају пословни резултати.

У београдском Дому синдиката је у марту организован **Сајам виртуелних предузећа**, ученика школа које су укључене у овај пилот програм (Ваљево, Бор, Ниш, Суботица, Крагујевац итд). Ученици образовног профила економски техничар и професори стручних предмета наше школе посетили су сајам 11. марта текуће године. Било је право задовољство упознати се са расположеним младим људима који су на својим штандовима давали информације о свом предузећу и производима или услугама, спроводили интересантно

осмишљене маркетиншке акције и вредно, озбиљно и одговорно „радили“. Имали смо утисак да ћемо са сајма заиста поћи са гомилом робе коју смо пазарили и платили уз помоћ виртуелних платних картица.

Опште питање које је кружило међу ученицима (и професорима) било је: „Зашто и ми, у нашој школи немамо овако интерактивно, креативно и, наравно, интересантно организовану наставу?“ Сајам и презентацију предмета „рад у бироу“ коју су уприличили организатори напустили смо са надом да ће и наша школа ускоро приступити увођењу ових нових образовних профила.

Весна Станојевић, професор

ПРЕЗЕНТАЦИЈА ЕКОНОМСКОГ ФАКУЛТЕТА У НАШОЈ ШКОЛИ

Децембра 2005. године у нашој школи, ПР Економског факултета из Београда, представио је ученицима основне информације о економским студијама, могућностима које пружа Економски факултет и условима студирања.

Које могућности нуди овај факултет ?

основне studije: трају четири године (240 bodova) за звање дипломираног економисте

studije prvog stepena: трају три године (180 bodova) за звање економисте

poslediplomske studije за звање специјалисте или магистра (60 или 120)

međunarodne poslediplomske studije:

HEC iz Pariza, Pompeu Fabra i **koje mogućnosti nudi Ekonomski fakultet?**

Bocconi iz Milana (u pripre

Који смерови постоје на Економском факултету ?

Економска анализа и политика
Статистика, информатика и квантитативна економија
Финансије, банкарство и осигурање
Раčуноводство, ревизија и финансијско управљање
Међународна економија и спољна трговина
Трговина
Marketing
Menadžment
Turizam i hotelijerstvo

Пријемни испит

На пријемном испиту се полажу два testa

test opšteg obrazovanja
baziran na građivu iz istorije, geografije i sociologije

test iz predmeta po izboru
matematika
računarstvo i informatika
osnovi ekonomije
poslovna ekonomija

Анђелка Стојићевеић, професор
Импесије са

ПУТОВАЊА, ПУТОВАЊА ...

Кажу да је човек у души вечита луталица, вечити сањар, а чини ми се да су сва наша лутања заправо упознавања сопствене душе, личности, интересовања. Када бацим поглед на своје одељење, навиру сећања са наше прве заједничке, дуго очекиване екскурзије у Војводини, нашег заједничког лутања, које је на неки свој начин специфично и другачије од свих досадашњих.

Наше прво одредиште били су Сремски Карловци, мали град са великом историјом, у коме се налазе знаменитости изузетно значајне за нашу културу и веру. Саборна црква Светог Николе, коју смо најпре посетили датира из XVIII века, када су је саградили Срби одбегли из потлачене Србије. У њој се налази велики иконостас опточен златом, прелепа икона Пресвете Богородице из XIV века, поклон руских монаха Пећком патријарху, као и ковчег са моштима Светог Арсенија Сремца. Посебну пажњу, скрећу иконе на зидовима које је за цркву насликао наш чувени сликар Паја Јовановић и на којима су личности значајне за нашу историју: цар Давид, пророк Мојсије, цар Соломон, Св. Јован Дамаскин, Исус Христ на Маслиновој гори, краљ Милутин, као и наш највећи светитељ и просветитељ Свети Сава, који на икони крунише свога брата Стефана. Та вредност је она коју носимо у себи самима и она нам показује какви смо заправо и зато морамо бити самокритични, загледати се у саме себе. Обишли смо и патријаршијски двор, говорили о Карловачкој гимназији и богословији, тако да су након сазнања о ригорозности ових школа уследили многи неодобравајући коментари.

Пуни утисака, запутили смо се ка Петроварадинској тврђави, грађевини са чије терасе пуца поглед на Дунав и која представља идеално место за састанке заљубљених, а затим ка престоници Војводине, граду који је један од најлепших у нашој земљи – Новом Саду.

У Суботицу смо стигли у раним вечерњим часовима, сместили се у «Патрију», један од најпосећенијих суботичких хотела, а касније те вечери били смо у дискотеци и уживали уз добру музику. Чинило се као да време лети и већ ујутру смо се запутили у обилазак Суботице, куповање сувенира и поклона за нама драге особе.

Док смо корачали ка последњем одредишту - дворцу Дунђерски, схватили смо да сан који смо та два дана сањали, сан о оданости и пријатељству, постаје истина и да ће се остваривати све више сваким даном који проведемо заједно.

Иако несвесни своје слободе и младости, наставићемо да лутамо, да истражујемо нове хоризонте и своје душе, јер ми смо управо то – вечити сањари, луталице.

Ученици I разреда

ЗЛАТИБОРЕ ПИТАЈ ТАРУ

Пет аутобуса на платоу испред наше школе, још увек поспана, али и знатижељна лица, у очекивању несвакидашњих авантура - делић је атмосфере јутра пред полазак екскурзије ученика другог разреда... Не баш занимљив пут Баточина, Крагујевац, Чачак, Овчар бања окончан је првом паузом на Златибору. Језеро, пијаца, а на пијаци пршут, кајмак, лешници, мед - свега у изобилју. Упркос лепотама ове планине, најпосећенији су кафићи. Неколицина заљубљеника природе обишла је падине и видиковац. Убрзо смо наставили ка другој планинској лепотици -Тари. Преподне је било резервисано за Кустуричин-Дренград на Међавнику.

После кратке возње, препешачили смо један напоран успон до самог врха Међавника. Поглед на врхове Мокре горе и Шарган био је импресиван. Обишли смо дрвену црквицу, Мотикин кафе, галерије, продавнице сувенира, направљене у стилу брвнара. Читав трг, степеништа и стазе су од дрвета, калдрме која је добијена резањем железничких прагова. Емир Кустурица је у сарадњи са УНИЦЕФ-ом подигао овај комплекс у коме има и неколико кућица-апартмана (класичне златиборске брвнаре уређене за удобан боравак). У биоскопској сали одгледали смо филм "Чувари тишине"-двадесетоминутну потресну причу о животу монаха у манастиру Дечани, који живе у албанском окружењу под заштитом италијанског контингента КФОР-а. Пожелели смо да опет уживамо у лепоти природе. Мокра гора, некад је била пруга уског колосека, жила куцавица и веза Европе са Јадраном. Од Београда до Дубровника и Зеленике, преко мостова и кроз тунеле, саобраћао је чувени воз Ћира. Овај део пруге на релацији од станице Шарган до Мокре горе, представља јединствено градитељско дело. Пруга пролази кроз 22 тунела и преко 5 мостова; савладава висинску разлику од 300 метара.

Последњег дана, након доручка, уследила је пешачка тура од хотела Бели бор до Оморике. У повратку посетили смо манастир Рачу на Дрини, задужбину Драгутина из XIII века са величанственим комплексом конака, воденице и комплетне манастирске економије. Затим је уследио део пута од Бајине Баште преко Медведника до Ваљева. Стари део града са кућама и дућанима из XIX века, познат је под називом Тешњар. Да није модерне робе 21-ог века и светлећих реклама, човек би очекивао да види неког сличног Карађорђу. Пешачки мост, преко Колубаре одвео нас је до новог дела града, Гимназије и спомен обележја на месту где је 1804. године извршена «сеча кнезова».

Ибарска магистрала довела нас је до Београда и коначно до куће.

Ученици II разреда

ЈАНОШ, ЈАНОШ, ДАЈ ДА ОПЕТ ИГРАМ ЧАРДАШ...

Будимпешта – величанствен и импресиван град, један од најлепших градова света често је називан «Паризом Истока».

Калдрмисане улице, мале живописне куће, средњовековна неокласична мешавина архитектуре краљевска палата, музеји и галерије, чине атмосферу старог шармантног дела Будима, због чега је Будимпешта град у који свакако желите да се вратите.

У то смо се и сами уверили након екскурзије октобра 2005. године.

Два аутобуса кренула су из Пожаревца рано ујутру са око 100 ученика и 4 професора. Пут је трајао 10 часова уз повремене паузе. Након што смо се сместили у хотел «Берлин» кренули смо у обилазак Будимпеште. Познату «краљицу Дунава» одликује култура која никога не оставља равнодушним. Ово се осећа у реци историјских зграда, мостова и елегантних булеварара. Трг хероја смештен је у Централном градском парку и враћа нас у историју Будимпеште. На њему су споменици свих личности које су битно утицале на Мађарску историју. Међу њима је најзначајнији Свети Иштван (Свети Стефан), први мађарски краљ, којим се Мађарска укључује у ред хришћанских земаља.

Након Трга хероја уследила је посета Цркви Светог Матије Корвина. 700 година стара црква данас је позната као Матијас црква након познате националне улоге краља Матијаса, заштитника учења и оног који је обновио мађарску државу након векова феудалне анархије. Са својим разнобојно обојеним кровом и готским духом, црква је једна од најпознатијих структура и у њој се одржавало и проглашење националних краљева као и венчање краља Матијаса. Унутрашњост је богато декорисана олтарима, статуама, прозорима и фрескама. Унутар цркве налази се музеј, који пружа приступ крипти као и мала колекција религиозних и јувелирских вредности.

После боравка у Цркви Светог Матеје посетили смо Краљев дворца – још једну значајну знаменитост мађарске историје. Краљев дворца одише средњовековном културом и духом. У горњем делу дворца могу се видети краљевска обележја, а у доњем воштане фигуре које приказују средњовековну свакодневницу.

Следећег дана окренули смо се и нашој историји посетивши Сент Андреју, градић у близини Будимпеште, познат је по музејима, галеријама и уметницима.

Почетком XVIII века Далматинци, Словаци, Немци, Грци, а пре свега Срби беже ка Мађарској и многи се насељавају баш у овом граду. Данас је град занимљива туристичка дестинација пре свега због близине Будимпеште а за наше туристе и због споменика значајних за нашу културу. Историјско место Срба и њихово некадашње склониште, страним туристима се данас представља као уметничко месташће. Некада је то било културно и духовно средиште Срба прогнаних за време Велике сеобе 1690. Године, а данас од некадашњих 7 постоји само 4 српске цркве. Данас тамо живи још око 60- ак Срба, док остатак становништва чине Мађари.

Вече смо провели у ближем упознавању традиционалне мађарске кухиње и њиховог историјског фолклора. У пријатном амбијенту домаћини су нам представили једно од традиционалних јела, мађарски гулаш. Након вечере, приредили су нам незабораван доживљај традиционалне мађарске игре – чардаша. Да бисмо се осећали као Мађари, укључили су нас у своју фешту

која се састојала у игрању чардаша и испијању вина. Након тог ми смо заиграли наше српско коло, а остало је историја.

Како остати равнодушан пред Мађарском када има једну Сент Андреју која чува делове наше историје и у којој су наши преци нашли склониште пред налетима турске империје и пред мађарским народом који нам је пружио гостопримство захваљујући коме смо заборавили да смо прешли Келебију.

Ученици III разреда

ПУТ У АНТИЧКУ ГРЧКУ

◇ екскурзија 4. разреда ◇

Матурантска екскурзија ученика 4. разреда имала је циљ да се обиђу најзначајнији споменици и музеји из доба Античке Грчке. На петодневну екскурзију, изведену од 19-24. октобра 2005. године, кренуло је 108 ученика из 5 одељења, у пратњи разредних старешина и туристичких водича агенције "Литас".

По преласку грчке границе, пут је водио до приморске Паралије (Olympic beach). Сутрадан је следио обилазак чудесног манастирског комплекса Метеора. Насеље Метеори, смештено на стрмоглавим стенама крај Тесалијске равнице, изазива мешавину страхопоштовања и дивљења. Сматра се да је овај колосални комплекс стена изашао на површину из огромне реке која се на овом месту уливала у тесан, али дубок сектор мора.

Калуђерска заједница на овим стенама је јединствена у свету. Овде су многи пустињаџи одлучили да се настане, на врховима

лебдећих стена, тражећи да живе ближе Богу, посвећени молитви и размишљању. Данас само шест манастира још увек функционише: Преображење, Варлам, Свети Никола, Анапавсис, Русана, Света Тројица и Свети Стефан.

Следећег дана у плану је био обилазак и панорамско разгледање Атине: тргови Омонија и Синтагма, Парламент, председничка палата са присуствовањем смени НАЦИОНАЛНЕ ГАРДЕ (EVZONI), стари олимпијски стадион, Хадријанов славолук, Зевсов храм, Академија, Библиотека... Посета Акропољу, центру античке Атине, који су стари Грци изградили на високој литици, а који је посвећен богињи мудрости, **Атини**. У вечерњим часовима део ученика је ишао на Плаку, у једну од таверни са националном музиком и фолклором.

Сутрадан је следио целодневни излет на ПЕЛОПОНЕЗ (ARGOLIDU) и најпре прелазак мостом преко КОРИНТСКОГ КАНАЛА који дели Атику и Пелопонез. Затим обилазак ЕПИДАУРУСА, најславнијег лечилишта у античком свету. Ту је музеј који чува најстарије медицинске инструменте из доба Ескулаповог светилишта. Ученике је одушевило амфитеатар у Епидаурусу - једно од најлепших позоришта у старој Грчкој - чувено по својој акустичности.

Следио је одлазак до НАФПЛИОНА и обилазак "златне" Агамемнонове МИКЕНЕ. Стари град Микена лежи у равници испод два околна брда и садржи остатке утврђене Агамемнонове краљевске резиденције. Улаз у град води кроз чувена Врата Лавова, која симболизују моћ микенских краљева. Овај град је некада био богат златом, а део микенског блага од злата и слоноваче, непроцењиве вредности, изложен је у Националном Археолошком Музеју у Атени.

Сутрадан, у повратку, уследио је обилазак храма у Делфима, посвећеног богу светлости Аполону. Храм је познат и по пророчици Пителији. Према легенди, Бог Зевс је наредио да Делфи буду центар света, након што је пустио два орла са две супротне стране света и нашао средишњу тачку њиховог сусрета, баш на месту где је касније подигнут Аполонов храм.

Акропољ – храм са стубовима у облику женских фигура

Ученици IVe3 крај олимпијског стадиона у Атени

**Ученици IV разреда
Фотографије: Степановић Стефан, IVe3**

Музеј у Делфима

ВИДЕО-БИМ уместо табле и креде

Почетком ове календарске године у нашу школу стигло је ново, савремено техничко средство за модернизацију наставе. Ради се о видео-биму, односно видео пројектору који омогућује увеличан приказ слике из рачунара на великом платну за пројекцију.

Ова опрема нуди велике могућности да се настава учини интересантнијом и привлачнијом за ученике. Потребно је да наставник припреми слајд-презентацију на рачунару у којој ће систематично представити одабрану наставну тему. При том користи један од постојећих софтверских алата који служе за ове сврхе (на пример **Microsoft Power Point** или **Acrobat Reader**). Затим презентацију постави у школски лаптоп, повезан се пројектором који на платну приказује слику.

Презентација се састоји из низа слајдова који могу да садрже: краћи текст (тезе), формуле, шеме и графиконе, табеле, фотографије, анимацију (покретне објекте), али и звук и видео-запис. Ако пођемо од једноставне истине да једна слика говори више од хиљаду речи, долазимо до закључка да презентација треба да садржи што више слика. Сlike се могу скенирати са папира и унети у рачунар, али се могу и пронаћи на интернету.

На овај начин повећава се ниво пажње ученика на часу, а ефекти и резултати рада се побољшавају. Са аспекта наставника, олакшава се излагање наставне теме. Када користи рачунар и пројектор, он не мора да црта и пише по табли и то понавља више пута у току дана и недеље. Треба поменути и уштеду у времену која се добија коришћењем ове опреме (ученици сада не

чекају док професор испише текст или исцрта шему на табли).

У овако осмишљеној настави, професор улаже већи део свог рада на припреми часа. Његов посао је креативан и оријентисан на осмишљавање садржаја презентације, а (мањим делом) на њену реализацију на рачунару.

Професор Гордана Вучковић на часу

Са друге стране, извођење часа је једноставније и лакше. Професор у току часа објашњава и образлаже садржај слајда, предлаже ученицима шта да забележе у свескама, а притиском на тастер миша прелази на следећи слајд. Наравно, професор може користити и готове презентације које нађе на интернету или које му уступи колега из струке.

Сјајан пример ентузијазма у примени информационих технологија у нашој школи пружају професорке трговинског пословања Гордана Вучковић и Весна Животић. Оне су са лакоћом и еланом прихватиле изазов да се прве прихвате посла и опрему за видео пројекцију "ставе у погон". Заједничким радом и колегијалном сарадњом реализовале су неколико тема на напред описани начин и представиле их ученицима II

разреда трговинске струке. Они су имали прилике да виде како се излаже роба у светским трговинским центрима и да науче о трговини путем интернета. Овим часовима присуствовало је и неколико професорки економске струке, као и педагог школе. На крају су сви, а првенствено ученици, изразили искрено задовољство због успешно и ефектно изведеног часа.

Ученици у медијатеци на часу трговинског

Нова опрема: лаптоп, пројектор, платно, звучници

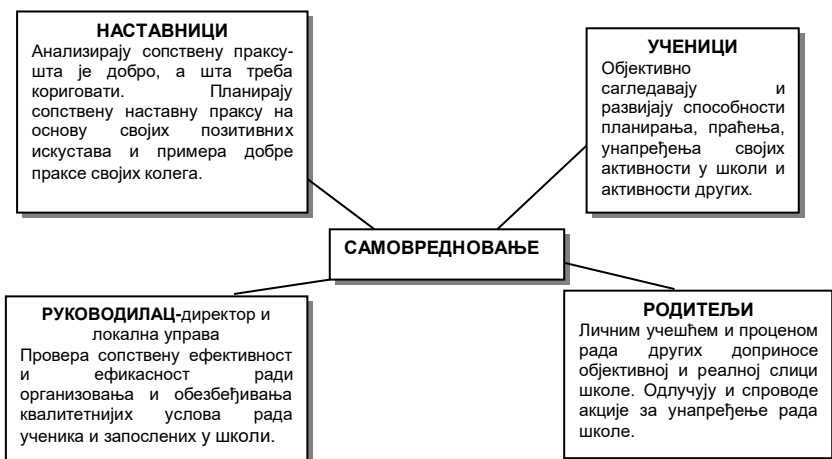
Лидија Лекић, проф. информатике

У већини европских земаља последњих десетак година одвија се реформа образовних система. Развијање аутономије школе и већа партиципација свих актера у њеном животу представљају општеприхваћене принципе који воде квалитетнијим исходима образовања и успешнијој школи. Уважавајући позитивна искуства европских земаља и сопствене потребе, Министарство просвете и спорта започело је имплементацију два важна процеса која нас воде до успешније школе-самовредновање и вредновање рада школе и школско развојно планирање.

Школско развојно планирање је нови начин планирања развоја школе. Овај процес укључује све интересне групе чије је мишљење и активирање важно за креирање школе какву желимо и каква је нама потребна. **Самовредновање рада школе** је поступак којим се вреднује сопствена пракса и рад, полазећи од анализе шта је и како урађено. У средишту процеса самовредновања су три основна питања:

- Колико је добра наша школа?
- Како то знамо?
- Шта треба да учинимо да буде још боља?

Одговоре на ова важна питања за нашу школу дају сви кључни актери чије учешће, мишљење и рад може довести до успешније и квалитетније школе.

Школско развојно планирање и самовредновање мења атмосферу у школи набоље, подиже степен одговорности сваког појединца за напредак и развој сопствене школе, мења угао гледања на образовање и васпитање у целини. Школа постаје отворена за промену и креативност, даје могућност за иницијативу свим интересним групама, али и даљу одговорност за исход промена и рад школе у целини. Самовредновање и школско развојно планирање оснажује, учвршћује у ставовима, уважава потенцијале знања и искуства.

Бранка Томић, професор српског језика

ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ И У НАШОЈ ШКОЛИ

После краћих припрема, на иницијативу ученика, коначно је у Економско-трговинској школи, 5.децембра 2005, оформљен ученички парламент. На првом састанку, поред помоћника директора Гордане Вучковић и педагога Раде Цветковић, присуствовало је 70 ученика. Тада смо се упознали са правима и обавезама које су регулисани Законом и изабрали представнике парламента у саставу:

- Димитријевић Дамир, IIe1 - председник парламента;
- Гостојић Никола, IIe1 - секретар парламента;
- Милошевић Марија, Стефановић Миша, Маринић Александар - чланови парламента.

Сви чланови парламента били су пуни идеја о побољшању рада школе, о условима и начину учења, о спровођењу различитих маштовитих и корисних предлога у дело. За непуних пет месеци, парламент је остварио више корисних идеја и укључио се у многе хуманитарне акције. Скупљањем симболичких прилога школа је помогла Марку Теодоровићу, ученику Земунске гимназије, ради трансплатације срца и Милошу Момировићу, петогодишњем дечаку, ради трансплатације јетре. Заједно са помоћником директора Горданом Вучковић, 23. фебруара 2006. године, ученички парламент је посетио Скупштину општине Пожаревац. Кроз разговор са председником Скупштине општине, чланови ученичког парламента сазнали су више о правилима функционисања општинског парламента и неким битним проблемима града. Ученички парламент ће на следећим састанцијма расправљати о уређењу школског дворишта, инсталирању система за разглас у школи и акцији прикупљања старог папира. Чланови парламента настојаће да и убудуће успешно и мотивисано обављају своје активности за добробит наше школе.

Маринковић Милица IIe2

ЈЕДНО ОД НАЈБОЉИХ - ОДЕЉЕЊЕ IIIe1

По школској статистици, одељење са највећим бројем одличних и врло добрих ученика и са најмањим бројем казни и неоправданих изостанака је одељење професорке Добриле Џамић - IIIe1. Једном речи - најбоље одељење.

Занемаримо мишљење професора и опишимо ово одељење са гледишта ученика из других одељења. IIIe1 поносно носи назив УНС (Удружење Независних Снобова) како нас називају „колеге“ истог смера. Нисмо посебно омиљени међу другим ученицима, јер се сматра да смо елитно одељење штребера. Можда је то мишљење наметнуто од стране професора који III e1 карактеришу као одељење са којим се веома добро сарађује. Немојте имати комплекс ниже вредности! Сви смо полагали пријемни и примљени смо у исту школу. То што се мало више трудимо... није до вас.

Ми смо у ствари обична деца која излазе, друже се, а понекад и заостају са учењем. Иако идемо на разна такмичења, освајамо награде на републичким и другим такмичењима, волимо да по цео дан гледамо ТВ или глумаримо са друговима. Ово одељење није онакво, какво се чини ученицима ове школе. Ми нисмо штребери, ми учимо редовно, а понекад смо и сналажљиви. Шта да вам кажем?! НАЈБОЉИ СМО!

Јовић Биљана IIIe1

Глумачко рађање

Ненад Илић, ученик наше школе, глумачки таленат, потиче из породице у којој су се и раније рађали скромни уметници. Деда и мајка бавили су се глумом, писањем поезије, музиком. Највероватније је да из оваквих корена потиче и његова склоност и љубав према глуми.

Глумом почиње да се бави са 8 година. У Основну школу "Краљ Александар први", 1998. године долази пожаревачки редитељ Јовица Тошковић како би пронашао нове таленте и са њима припремио представу. Тај дан је био преломан у Ненадовом животу, јер од тада постаје активан члан позоришта "Миливоје Живановић". Дебитовао је са представом "Избирачица" у којој тумачи Тошице, главне мушке улоге.

Касније бива ангажован и у многим другим пројектима, како у позоришту тако и на телевизији и радију. Један од већих успеха био је 2003. године када је играо у краткометражном филму "Специјална ракија". Филм је премијерно приказан на првом програму РТС-а. Нека од великих имена домаћег глумишта појавила су се у том филму: Драган Бјелогрић, Сергеј Трифуновић, Милутин – Мима Караџић, Војин Ћетковић, Мирослав Заблаћански и други.

Овај млади, перспективни глумац добитник је и неких признања од којих вреди поменути награду за најбољег глумца вечери на фестивалу "Миливојеви дани", за улогу Тошице и награду публике на фестивалу "Миливојев штап и шешир" за улогу Чонкина Ивана. Члан је луткарског позоришта и сцене за децу у пожаревачком позоришту, где је одиграо многе представе на којима је више пута насмејао, расплакао, па чак и уплашио наше малишане.

Последњи успех му је освајање првог места на регионалном рецитаторском такмичењу у Жагубици. Крајем маја текуће године очекује га Републичко такмичење.

Жеља му је да после завршене средње школе упише Факултет драмских уметности (ФДУ). Његов највећи циљ је, како каже, да се појави у неком филму стране продукције у коме би тумачио неку од главних улога.

Лидија Лекић, професор

Наша балерина - Невена Степановић (интервју)

Колико дуго идеш на балет и у ком балетском студију?

Ово ми је дванаеста година како се бавим балетом, тренутно у Балетском студију „Амадеус“.

Колико си награда до сад освојила? Која ти је најдража?

Освојили смо две златне плакете. Од '98. године идемо на такмичење, које се једном годишње одржава у Белој Паланци. То је републичко такмичење „Дани игре“. Освојили смо бројне медаље, али су ми најдраже те златне плакете.

Чули смо да је обучавате млађе играче у истуреном одељењу вашег студија у Петровцу.

Тачно је. Тамо радимо другарица и ја. Имамо три групе са тридесет полазника. Већ две године радимо са њима. Имамо само једног дечака-Николу. Деца су напредовала, стварно смо задовољни.

Са којим узрастом ти је најлакше да радиш?

Имамо децу узраста од три до једанаест година. Најлакше ми је са старијим групама. Мали ме замарају.

Шта је то још занимљиво у вези твоје професије?

Много тога може да се научи. Прошле године смо ишли на педагошке семинаре „Научимо да учимо“ и то ми је веома помогло да радим са децом.

Да ли сте путовали или гостовали на телевизији?

Путујемо само по Србији, а једном смо одржали концерт у Бару. Имали смо безброј снимања у Сава Центру, у Дому Синдиката, на ТВ Пинку, РТС- у... Прво гостовање ми је било на Студију Б код Пеђолина и то ми је можда и најдраже.

Јовић Биљана IIIe1

Најбољи прошлогодишњи матурски рад

Књига је учитељица живота

Књига је одувек била, а и данас јесте основа сваког друштва, његов фундамент. Историја почиње проналаском писма, а за писмом доћи ће и књиге. Можемо рећи да је књига била једини учени човеков пријатељ кроз векове.

Постоји велики број писаца, још већи број књига, од бајки које се читају деци пред спавање, крими романа за љубитеље акције и мистерије, љубавних писама за оне са меким срцем, преко обавезних лектира, до књига мисли 1000 мудраца, Библије и Курана.

Православна књига мудрости, света Божја реч, Библија заузима значајно место у књижевности. У роману „Злочин и казна“ Раскољников је починио страшан злочин. Убијајући паразита који се хранио туђом несрећом и новцем; он је у смрт повукао и још једну, за њега невину особу, али очевица убиства. Дуго после тога га је мучила савест, страшни снови и погледи људи на улици. Много је сумњао. Девојка чијег је оца познавао, Соња Мармеладова, увелико му је помогла да се врати путу светлости и хришћанства. Читајући му делове из Библије, она је њему повратила дух. Признао је злочин, добио казну, хладан Сибир, да у њему проведе најбоље године свога живота, али не сам. Соња из велике љубави коју је осећала према њему одлучује да пође заједно са њим, што нас наводи на мисао да љубав и племенитост побеђују свако зло. Овај роман нас учи да сваки догађај има свој узрок али и последицу, која понекад може бити стравична. Човек треба тражити спас у вери и религији. Понекад једини излаз може бити само преко вере, а томе нас учи Библија.

У роману „Дервиш и смрт“, Ахмед Нурудин трага за одговором. Смрт брата га је натерала да као угледан грађанин уз то још и човек од вере, дервиш, пође од врата до врата и тражи одговоре, али врата су углавном бивала затворена. Без кривице крив, без суђења осуђен. У тој потрази за одговором пратилац му је био Хасан, син угледног човека и трговца. Ахмед је добио од Хасана књигу на чијим корицама су биле извезене четири златне птице, симболи љубави, пријатељства. Свако у току свог живота трага за златном птицом. Она симболише смисао живота, и наду да ће га човек пронаћи, али никада га не нађе, никада не ухвати своју златну птицу. Такође, у роману златне птице могу симболизовати и четири брата. Један је погинуо у рату, други умро од сушица, трећи је

удављен у затвору, а четврти чека своју смрт у текији на крају романа. У књизи постоји прича о Александру Македонском и стакленим вазама. Добио их је на поклон и одмах уништио. Зашто? Нису му се свиделе? Не, сувише су му се свиђале, зато их је и уништио. Било га је жао да гледа како кроз године пуцају саме од себе. Требамо уништити своју љубав пре него што се распламти, да је не би други уништили. Одрекните се свега што волите, јер ћете после бити повређени. Људи су зли, одаће тајну која вас боли и узеће вам оног кога ваше срце воли. Дobar човек је велика срећа, а зло је као звер, немоћна кад се роди, али опасна кад ојача. Томе нас учи мудрост из Курана, волети себе и ближњег свога. Роман је препун мудрих мисли исламске свете књиге. Ахмед је спровео своју освету, али због тога је платио казну.

Књига је одувек била уз човека, понекад обожавана, понекад омаловажавана и забрањивана. Периоди без књиге су били мрачни, читаве године и векови без светла, пасје године.

Боже, моја молитва, сузе мајке над гробом сина свог. Очи њене, препукле, ружа која за увек увенуће. Боже, чујеш ли вапај душе њене? Боже, однесоше све, проклате пасје године. Пасје године ко је крив за то? Пусте улице нестајемо заједно. Пасје године ко је угасио светло? Где нам је љубав, живот оно, људско свето?

Не може се живети отуђено од света, као у Камиевом „Странцу“, а Мерсо је баш тако и живео. Сам, без игде икога. Живи и пусти друге да умру.. Досадни људи са својим досадним животима. Странац у друштву, странац у сопственом животу. Роман апсурда, ништа није логично, понекад је црно црно, понекад је црно црње, а понекад је црно бело. Није био схваћен, можда и није желео да буде. Волео је Марију, ваљда. Мајка је умрла данас или можда јуче, а можда је још увек жива. Без смисла и логике. Не сећа се дана мајчине смрти, али се сећа сунца како продире кроз очи у мозак и мути памет. Истог оног сунца због којег је убио Арапина на плажи. Истог оног сунца које је сијало док је он седео у својој ћелији са попом који се надао да ће се Мерсо покајати и исповедити. Истог оног сунца које ће сијати на дан његовог погубљења када ће га сви дочекати са узвицима мржње, чему се он веома радује. Бити другачији не значи бити лошији, али то не зависи од нас, већ од друштва у коме се налазимо.

Књига може зближити људе без обзира на националност и вероисповест. У „Проклетој авлији“ фра-Петар се зближава са Ћамилом, исламске вероисповести, путем књиге. Трагајући за сличном себи у оквиру затвора фра-Петар наилази на Ћамила, повученог момка са књигом у руци. Ћамил му прича причу о Џем-султану и томе како и крв може да буде нечиста и покварена.

Заслепљен престолом и богатством брат је издао брата, најрођенијег. Продао га је. Док је један бринуо о царству, око другог су се отимали сви владари западно од Турске. Крв није вода. Можда за породицу треба убити, као што је Хамлет учинио. Осветити оца и убити стрица, тај задатак је био постављен Хамлету. У дилеми „бити или не бити“, убити стрица на молитви или не, или да ли оцем стрица звати или мајку стрином, Хамлет је „изгубио разум“. Освета га је скупо коштала, смрт мајке, драге девојке, њеног оца и брата па чак и себе самог. Једног дана питаћемо пакао: „Да ли си се напунио?“, а он ће одговорити: „Има ли још?“.

Књиге нас у току живота много чему могу научити. Не убијте, кајаћете се сигурно, брините о породици и волите своје ближње, живите заједно са светом а не само у њему, живите данас јер је јуче прошло, а сутра ће и онако данас бити јуче. Упијајте све знање до којег дођете, јер једног дана када све пропадне, то ће вам бити једино на шта ћете се моћи ослонити.

Милутиновић Милош IVe1

ДОМОВИНА

Домовино моја, једина на свету,
Што поносно стојиш испод неба тмурна,
У свакоме камену, дрвету и цвету,
Огледа се твоја историја бурна.

Земљо моја света, крвљу натопљена,
Грбови твоји данас су сокаци,
Никад више нећеш бити заробљена,
Вазда су се овде рађали јунаци.

Хвала свима, што су за Србију пали,
Она данас дише у ритму слободе,
Наши преци своје животе су дали,
Сећања на прошлост на прави пут воде.

Гледам, око себе, прелепе пејзаже,
Од такве лепоте срце ће ми пући,
И верујем да се свако са мношћем слаже,
Да залазак сунца најлепши је кући.

Ковачевић Владимир, Ie3

Томић Јелена, IIIy2

СЛОБОДА

Док тумарам улицама мокрим од кише
и док ветар љути удара у груди,
моја душа полако издише
јер ја немам њу, да ме она љуби.

Јутрима се будим уплаканог лица
тражим његову руку да ме брани, чува,
али као да је његов додир убица
јер нема тебе, моја жељо глува.

Та ме љубав гуши, он ми срце стеже,
брани ми да шетам, да пишем, да волим,
да испијем вино, да у зору лежем,
јер њему је жеља да плачем, да молим.

Слушала сам њега, слушала ко Бога,
очи су његове за мене биле свете,
он те је избацио из живота мога
и сломио моја крила да не лете...

Желела сам дуго њега поред себе,
чезнула за пољупцима нежнијим од кише,
изгубила сам оно најбитније, тебе
и не желим без тебе да живим више!

Схватила сам сада да си мени дража
од његових додира, пољупца и лажи,
да за моју душу не треба стража,
да ми тело чува од свакаквих дражи.

Зато хитам теби, да летим високо,
да чиним све оно што ми душа жели,
да више тугу не види моје око,
да се моје срце поново весели.

Јер ти си то светло, што ме води даље,
ти си за мој живот ваздух, храна, вода,
само теби своје срце шаљем,
у њему је само име твоје – С Л О Б О Д А!

Биљана Јовић, IIIe1

ПЛАНЕТА ПРИПАДА И БУДУЋИМ ГЕНЕРАЦИЈАМА

Последњих деценија наша планета је неповратно променила свој изглед. Оно што хиљама година природа брижљиво обликује човечанство за један „историјски тренутак“ успева да измени својим деловањем. Технологија је толико напредовала, добили смо фабрике, аутомобиле, нуклеарне електране, бомбе – цивилизацијски напредак и ужас у исто време. Понекад то заплаши човека. Ми нисмо сами на планети, она не припада само садашњим генерацијама, а наши потомци заслужују да је очувамо у свој њеној лепоти.

О екологији планете брину разне институције државе, млади уче о томе, медији непрестано о томе говоре, а ипак је све то недовољно. Питање је колико свако од нас може бити део решења. Не много, а ипак може. Опасне супстанце су ту у нашем окружењу – домаћинству, школи, улици ... Опасни производи су отровни, запаљиви, реактивни. Многе од њих ми свакодневно користимо. Колико пластичних кеса, боца, кутија дневно употребимо и бацимо. Наша свакодневна хигијена и козметика подразумева много хемије. Ту је још много производа: база, лакова, лепкова, лекова, празних батерија, антифриза из аутомобила...

Шта један човек, неко од нас, може учинити. Можда неке од следећих ствари: водити рачуна шта упуства о употреби кажу – како користити и како одлагати неке материјале, лекове не гомилати и не узимати непотребно, боје потрошити, амбалажу за једнократну употребу заменити повратном и сл.

То не изгледа тако значајно и пуно, али треба знати да наше кућно смеће често звршава „у пламену“ или земљи, а то значи огроман број штетних производа свуда око нас – води, ваздуху, земљи.

Наравно да успех сваког од нас и допринос има смисла ако држава и друштвена заједница донесу такве законе који регулишу правилно прикупљање, одлагање и прераду отпада.

Осим доношења прописа, то ће захтевати образовање и дисциплиновање људи да се ти прописи поштују. Али, ми другог избора немамо, а свако чекање да све уради неко други и наша равнодушност значи можда један здрав живот мање за оне који долазе после нас.

Слободанка Милчић, професор

ОБЕЛЕЖЕНА ШЕЗДЕСЕТОГОДИШЊИЦА ПОЧЕКА РАДОВА НА УРЕЂЕЊУ ЧАЧАЛИЦЕ

У знак сећања на почетак радова на уређењу Чачалице у којима су учествовали тадашњи ученици Економско-трговинске школе, 4.4.2006. ученици наше Школе су засадили нове саднице на Чачалици. Тиме смо се присетили те далеке 1946, али и истакли нашу намеру да и даље уређујемо и чувамо Чачалицу, зелену оазу нашег града.

„Акцијашу“

МАРКЕТИНГ

Ресторан Економско – тровинске школе

Припрема свих врста квалитетне
хране и пића.

Услуге по жељи.

Пријатан амбијент, професионална
услуга, повољна цена.

- Свечани приједи
- Ручак-вечера
- Банкети
- Costel - party
- Рођендани

Све елитно у елитном ресторану.

